

NAMAZ İBADETİNİN EHEMMİYETİ

18 Eylül 2026 (7 Rabiulahir 1448)

قال الله تعالى: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ [العنكبوت, 45]
قال رسول الله ﷺ: ﴿الصَّلَاةُ عِمَادُ الدِّينِ فَمَنْ أَقَامَهَا فَقَدْ أَقَامَ الدِّينَ وَمَنْ هَدَمَهَا فَقَدْ هَدَمَ الدِّينَ﴾ [شعب الايمان]

Muhterem Mü'minler

Bugünkü hutbemiz namaz ibadetinin ehemmiyeti hakkındadır.

Yaratılış gayemiz olan ibadetlerin başında farz ibadetler gelir. Farz ibadetlerin zirvesini ise Namaz teşkil eder.

Hac ömürde bir defa, zekât senede bir kere olmak üzere zengin Müslümanlara farz olduğu halde Namaz İbadeti günde beş defa zengin fakir ayırımı olmaksızın her Müslümana farz kılınmıştır. Bu da namaz ibadetinin ne kadar mühim olduğunu gösterir.

Bunun dışında, namazın ehemmiyetini gösteren başka hususlar da vardır. Mesela: Meşru mazeretlerden dolayı hacca gidemeyen bir Müslümanın yerine vekil tayin etmesi, bir daha oruç tutamayacak derecede yaşlanmış kimselerin tutamadığı günler için fidye vermesi caiz olduğu halde namaz için ne vekalet ne de fidye caiz değildir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.): **“Namaz dinin direğidir. Kim onu düzgün kılsa dini ayakta tutmuş olur. Kim de onu (kılmamak sureti ile) yıkarsa dini yıkmış olur”**¹ buyurmak sureti ile namazın dindeki yerini veciz bir şekilde ifade etmişlerdir.

Muhterem din kardeşlerim,

Şartlarına ve adabına riayet edilerek ihlasla kılınan namaz, insanı kötülüklerden uzaklaştırır. Bu husus, hutbemin başında okuduğum Ayet-i Kerime’de şöyle beyan buyrulur: **“Kitaptan sana vahyolunanı oku, namazı da dosdoğru kıl. Çünkü namaz, insanı hayâsızlıktan ve kötülükten alıkor. Allah’ı zikretmek (olan namaz) elbette en büyük ibadettir. Allah, yaptıklarınızı biliyor.”**²

Zira şuurlu olarak namaz kılan kimse, günde beş kere Allah-ü Teâlâ’ya bağlılığını bildirir, saygısını sunar ve hesap verir.

Namaz tüm ibadetlerin özeti mesabesinde olduğu için imandan sonra ibadetlerin en faziletlisidir. Şöyle ki: avret mahallini örtecek

derecede bir elbiseye harcama yapmak icap ettiği için zekât gibi mali ibadete şamildir. Namazda Ka’be’ye yönelmek farz olduğu için hac ibadetini içine alır. Namaz için bir yerde kalmak icap ettiğinden dolayı itikaf ibadetini içinde barındırır. Niyete muhtaç olduğu için ihlası ihtiva eder. İftitah tekbiri alındığı andan itibaren mubahlar kişiye haram olduğu için oruç ibadetini içinde saklar. Kıyam, kıraat, rükû, secde gibi rükünlerde azalar kullanıldığı için bedeni ibadetler namazda mevcuttur. Namazda hatıra gelen şeytani ve nefsanî vesveseleri defetmeye gayret etmekte cihat sevabı vardır.³

Aziz Mü'minler, Her gün bilerek bilmeyerek daldığımız günah bataklığında kirlenen kalbimizi temizlemek için namaz en güzel bir vesiledir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bu hususu şu Hadis-i Şerifleri ile izah buyurur: **“Sizden birinizin kapısı önünde bir nehir olsa da her gün o nehirden beş kere yıkansa kirinden bir şey kalır mı?”** Ashâb-ı Kirâm: **“O kişinin kirinden hiçbir şey kalmaz!”** dediler. Peygamber Efendimiz: **“-İşte o, beş vakit namazın misalidir. Allah-ü Teâlâ o namazlar vesilesi ile hataları yok eder!”** buyurdular.⁴

Unutmayalım ki nimetlerin büyüklüğü nisbetinde külfetler de mevcuttur. Böylesine büyük bir ibadeti ihmal ederek ifa etmemenin vebali de elbette büyük olacaktır. Bunun içindir ki Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir Hadis-i Şeriflerinde: **“Kıyamet gününde kulun kendisinden hesaba çekileceği ilk ibadet namazdır. Eğer namazı düzgün olursa diğer amelleri de düzgün olur. Şayet namazı bozuk olursa diğer amelleri de bozuk olur”**⁵ buyurmuşlardır.

İmam-ı Rabbani Hazretleri Mektubat isimli eserinde şöyle der: **“Gevşeklik göstermeksizin beş vakit namazı ta’dil-i erkana riayet ederek cemaatle kılmak gerekir. Namaz, İslam ile küfür arasını ayıran ibadettir. Sünnet veçhi üzere namazı eda etmek müyesser olduğu zaman dinin sağlam ipine yapışmak hakikaten hasıl olur. Çünkü namaz, İslam’ın beş esassından ikincisidir.”**

Hakikat bu iken, namazı gafletimize kurban edip ahiret hayatımızı perişan etmeye değer mi?

Die Bedeutung des rituellen Gebets

18. September 2026 | 7. Rabi’ al-Âchir 1448

¹ Beyhaki, Şuabü’l-İman, Hadis no 2550

² Ankebut, 45

³ Abdüllatif, Mecâlisü’l-envâr, Namazda huşu

⁴ Müslim, Mesâcid, 667, Buhari, 527

⁵ El-Camiu’s-Sağir, c.1, s.242, Hd. No: 2818

Verehrte Muslime!

In unserer heutigen Hutbe geht es um die Bedeutung des rituellen Gebets, das im Arabischen *salāh* und im Türkischen *namaz* genannt wird.

Der Sinn unserer Schöpfung ist es, Allah zu dienen. Dabei stehen die gottesdienstlichen Pflichten an erster Stelle. Das rituelle Gebet stellt den Höhepunkt dieser Pflichten dar. Während der Hadsch für wohlhabende Muslime einmal im Leben und die Zakat jährlich verpflichtend sind, ist das rituelle Gebet für alle – ob reich oder arm – fünfmal täglich Pflicht. Dies verdeutlicht die essenzielle Bedeutung des Gebets.

Darüber hinaus gibt es weitere Aspekte, die dessen Wichtigkeit unterstreichen. So ist es einem Muslim, der den Hadsch aus triftigem Grund nicht selbst vollziehen kann, gestattet, einen Stellvertreter zu beauftragen. Ebenso dürfen ältere Menschen, die nicht mehr fasten können, für die versäumten Tage Fidya, also eine Ersatzzahlung, leisten. Für das rituelle Gebet hingegen sind weder Stellvertretung noch eine Ersatzleistung zulässig.

Unser Prophet (s.a.w.) brachte den Stellenwert des Gebets im Glauben treffend auf den Punkt, als er sagte: **„Das rituelle Gebet ist die Säule der Religion. Wer es ordnungsgemäß verrichtet, hält die Religion aufrecht. Wer es zerstört, (indem er es unterlässt), zerstört die Religion.“** (Vgl. al-Bayhaqī, Schu‘ab ul-Iman, Hadisnr. 2550)

Liebe Muslime! Wenn das Gebet aufrichtig und unter Einhaltung der Vorschriften und Verhaltensregeln verrichtet wird, hält es den Menschen von Schlechtigkeiten fern. Dies wird in dem Ayat, den ich zu Beginn meiner Hutbe vorgelesen habe, folgendermaßen erklärt: **„Verlies, was dir vom Buch offenbart wurde, und verrichte das Gebet. Wahrlich, das Gebet hält von Schändlichem und Verwerflichem ab. Und das Gedenken Allahs ist wahrlich am größten. Und Allah weiß, was ihr tut.“** (al-Ankabut, 29:45)

Denn wer das Gebet bewusst verrichtet, bekundet fünfmal täglich seine Verbundenheit zu Allah Ta‘ālā, erweist Ihm seine Ehrerbietung und legt Rechenschaft ab. Nach dem Iman ist das rituelle Gebet die tugendhafteste Ibāda, da es alle anderen gottesdienstlichen Handlungen umfasst. Es birgt in sich materielle Ibādāt wie die Zakat, da für die Bedeckung des Schambereichs Kleidung gekauft werden muss. Es ähnelt dem Hadsch, da die

Ausrichtung zur Kaaba Pflicht ist. Es ähnelt dem I’tikāf, da man während des rituellen Gebets an einem Ort verweilen muss. Die Absicht ist eine Bedingung des Gebets und enthält somit Ichlas, also Aufrichtigkeit. Es ähnelt dem Fasten, denn ab dem Iftitāh-Takbir ist dem Betenden allgemein erlaubte Handlungen verboten. Es umfasst auch körperliche Ibādāt, da die Gliedmaßen zur Ausführung des Qiyām, der Qirā’a, des Rukū und der Sadschda zum Einsatz kommen. Schließlich gibt es die Belohnung des Dschihads, wenn man sich bemüht, teuflische und egoistische Einflüsterungen und Gedanken abzuwehren, die einem während des Gebets in den Sinn kommen. (Abdullatīf, Madschālis al-anwār, Huschū)

Verehrte Muslime! Das Gebet ist das beste Mittel, um unsere Herzen zu reinigen, die durch den Sumpf der Sünden, in den wir täglich bewusst oder unbewusst geraten, beschmutzt werden. Unser Prophet (s.a.w) erklärte diesen Sachverhalt in einem Hadith Scharīf wie folgt: **„Stellt euch vor, wenn vor der Tür eines von euch ein Fluss wäre, in dem er sich fünfmal am Tag waschen würde, würde dann noch irgendein Schmutz zurückbleiben?“ Die Gefährten antworteten: „Nein, nichts von seinem Schmutz würde zurückbleiben.“ Der Prophet sagte: „So verhält es sich mit den fünfmal täglichen Gebeten. Allah Ta‘ālā tilgt durch sie die Verfehlungen.“** (Muslim, Masādschid, 1071)

Vergesst das nicht! Die Größe der Segnungen steht in engem Verhältnis zu den damit verbundenen Verpflichtungen. Ebenso groß ist die Schuld, wenn man diese wichtigen Ibādāt vernachlässigt. In einem Hadith Scharīf sagte unser Prophet (s.a.w.): **„Die erste (Angelegenheit), über die der Diener am Tag der Auferstehung zur Rechenschaft gezogen wird, ist das rituelle Gebet. Ist es in Ordnung, so werden auch die übrigen Taten in Ordnung sein. Ist es mangelhaft, werden auch die übrigen Taten mangelhaft sein.“** (As-Suyūṭī, al-Dschāmi as-saghīr, 2818)

Imam Rabbānī schreibt in seinem Werk „al-Maktūbāt“: **„Es ist notwendig, die fünf täglichen Gebete in der Gemeinschaft zu verrichten, ohne Nachlässigkeit und unter strikter Beachtung des Ta’dīl al-arkān, der korrekten Ausführung der Gebetshaltungen. Das rituelle Gebet ist eine gottesdienstliche Handlung, die den Islam vom Unglauben unterscheidet. Wenn es einem gelingt, das Gebet gemäß der Sunna zu verrichten, hält man sich wahrhaftig fest am Seil des Glaubens. Denn das Gebet ist die zweite der fünf Säulen des Islam.“**

Angesichts dieser Tatsache, lohnt es sich überhaupt, das jenseitige Leben zu ruinieren, indem wir das rituelle Gebet der Nachlässigkeit opfern?

HUTBEDE GEÇEN AYET VE HADİSLERİN METİNLERİ

قال الله تعالى: ﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ [عنكبوت: ٤٥]

قال رسول الله ﷺ: ﴿الصَّلَاةُ عِمَادُ الدِّينِ فَمَنْ أَقَامَهَا فَقَدْ أَقَامَ الدِّينَ وَمَنْ هَدَمَهَا فَقَدْ هَدَمَ الدِّينَ﴾ [البیهقي في شعب الایمان عن عمر]

وهي لكونها جامعة لأنواع العبادات كانت أفضلها، و أعظمها بعد الإيمان فإنها باقتضاها صرف المال إلى ما يستتر به محل العورة مشتمله على العبادة المالية كالزكاة، و بإيجابها توجه الكعبة مشتملة على الحج، و بعكوفها على العبادة مشتملة على الاعتكاف، و بتوقفها على النية مشتملة على الاخلاص، و بكفها بالتحريم على المباحات مشتملة على الصوم، و بما فيها من القيام، والركوع، و السجود، و الخشوع مشتملة على جميع العبادات البدنية، و بما فيها من دفع الخواطر الشيطانية، و الجهد فيها جامعة للجهد، و بما فيها من المناجات إلى قاضي الحاجات مشتملة على الدعاء، و معرفة الله تعالى هي اصل العبادات، و تشتمل على القراءة التي هي افضل العبادات البدنية، و على أصل الإيمان الذي هو التكلم بالشهادتين، و على التكبير الذي هو الاعتراف بعظمة الله تعالى عن أن يؤدي حقه تعالى، و بهذا تشتمل على الخاصة الملكية التي هي الاعتراف وبالعجز عن اداء حق عبادته تعالى كما قالوا: (ما عبدناك حق عبادتك) [عبد اللطيف، المجلس الثالث في الصلاة والخشوع فيها]

عن أبي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: ﴿أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بَبَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ، هَلْ يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ؟﴾ قالوا: لا يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ، قَالَ: فَذَلِكَ مَثَلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ، يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَ الْخَطَايَا. [صحيح مسلم/الصفحة أو الرقم: 667؛ البخاري: ٥٢٧]

و روى الطبراني في الأوسط عن أنس رضى الله عنه عن النبي صلى الله عليه و سلم ﴿أَوَّلُ مَا يُحَاسِبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةَ فَإِنْ صَلَحَتْ صَلَحَ لَهُ سَائِرُ عَمَلِهِ وَ إِنْ فَسَدَتْ فَسَدَتْ سَائِرُ عَمَلِهِ﴾ [الجامع الصغير، جلد ١، ص: ٢٤٢، نو: ٢٨١٨]

يقول الامام الربانى في كتابه المكتوبات:
﴿يُنَبِّغِي أَدَاءَ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ مِنْ غَيْرِ فُتُورٍ مَعَ تَعْدِيلِ الْأَرْكَانِ وَالْجَمَاعَةِ وَالْفَارِقُ بَيْنَ الْإِسْلَامِ وَالْكُفْرِ هُوَ هَذِهِ الصَّلَاةُ فَإِذَا تَيَسَّرَ أَدَاءُ الصَّلَاةِ عَلَى الْوَجْهِ الْمُسْتَوْنِ فَقَدْ حَصَلَ الْإِسْتِمْسَاكُ بِالْحَبْلِ الْمَتِينِ مِنَ الدِّينِ فَإِنَّ الصَّلَاةَ هِيَ الْأَصْلُ الثَّانِي مِنَ الْأُصُولِ الْخَمْسَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ﴾ [المكتوبات، جلد: ٢، مكتوب: ٦٧]

“Gevşeklik göstermeksizin beş vakit namazı ta’dil-i erkana riayet ederek cemaatle kılmak gerekir. Namaz, İslam ile küfür arasını ayıran ibadettir. Sünnet veçhi üzere namazı eda etmek müyesser olduğu zaman dinin sağlam ipine yapışmak hakikaten hasıl olur. Çünkü namaz, İslam’ın beş esasından ikincisidir.”